

работяща колкото ти́ж прощаватъ сплитъ ти, да
 ся молишь и вѣрвашъ Богу и да чекашь до глѣ
 той ти́ж усвободи отъ злото болѣясіе въ което
 ся намрашъ. Той ти́ж е предпазачиль за друга
 една честь и знае съ кой способъ да ти́ж распоре-
 жда. Ще ся труда да ти́ж снабда съ служба въ е-
 дно честно и благочестиво сѣмѣство. Моли ся и
 вѣрвайся Богу, притръпвай искушеніята и той
 знай да приврати всичко на добро. » Марія бла-
 годари достойныйтъ пастырь за добрытъ му съ-
 вѣты и ся обѣщда да ги сѣдѣва.

Най утѣшительното ѳ прибѣжище бѣше отечес-
 тыйтъ ѳ гробъ на когото засади и една розж.
 Увы! думаше засадѣюща коренътъ; ако бѣше
 възможно да устана тука щѣлъ да го напоивамъ
 съ съзгътъ си и въ малко время щѣше да цѣфне.

Лозата ся покры отъ зелены листа и пѣпки-
 тѣ ся повихж съ червель видъ. • Отче мой, и-
 мать ся готѣмо право, думаше си, като сравни-
 Ваше челоуѣческій животъ съ една розж, коя
 то нѣкогаждъ ся види мрътеа и невакичена и тръпи-
 тѣ само ся глѣдатъ, но който знай да тръпи,
 има право, защото ѳж вижда да ся възраждава за
 обыкновениятъ си хубость. Тръпливъ эпоха на-
 станж за меня, но ще самъ востояна, ще
 вѣрвамъ въ думытъ ти олюбезный отче! Да но иди ис-
 тинатж на думытъ ти! Тръпцеіе-то докарва ро-
 зытъ!